Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIII. No. 35 JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 22, 1996 CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 22-го ЛЮТОГО 1996 р. Ч. 35. РІК CIII

Коментують рішення Державної думи Росії

Київ (Р. Р.). — Тут у четвер, 15-го лютого, голова Демократичної Партії України Володимир Яворівський прокоментував рішення Державної думи Росії про призупинення передачі Україні частини берегової Інфраструктури Чорноморської фльоти і зупинення зменшення чисельности російських військових формувань у Криму і Севастополі. Російський парлямент настоює на збереженні єдиної Чорноморської фльоти і вважає, що Крим є спірною територією, тому сьогодні „підписувати договір з Україною неправомірно". Депутат Державної думи Росії генерал Борис Громаков сказав, що в разі підписання українсько-російського політичного договору, з Росією „ніхто розмовляти з проблем фльоти не буде".

За припинення розподілу Чорноморської фльоти і втримання російських формувань на базах проголосувало 314 депутатів Росії при одному „проти" і одному, що утримався.

Депутат України В. Яворівський вважає, що це рішення російського парляменту є серйозним ударом по українсько-російських відносинах і ставить під загрозу підписання договору про дружбу і співробітництво між Україною і Росією. На думку В. Яворівського, це матиме негативні наслідки не лише для України, але й для Росії. Кримські комуністи, на думку В. Яворівського, не проминуть нагоди, щоб знову дестабілізувати ситуацію на півострові. Якщо цей закон підпише Борис Єльцин, зазначив депутат, то його „ні в якому разі не буде обрано на другий термін".

Громадянський Конгрес України (ГКУ) підтримує рішення російського парляменту, вважаючи розподіл фльоти „антиукраїнським і антиросійським". В оприлюдненій заяві ГКУ вимагає збереження „єдиної оборонної системи України, Росії та інших країн СНД". ГКУ вважає, що Україна має безплатно надати єдиній Чорноморській фльоті свою територію і військово-технічні споруди.

ПРЕДСТАВНИКИ ЕТНІЧНИХ ГРУП ЗУСТРІЛИСЯ З ПРЕЗИДЕНТОМ КЛІНТОНОМ

Вашінгтон. — Тут у Білому Домі в дні 12-го лютого зустрілися з Биллом Клінтоном члени Коаліції представників Центральної і Східної Европи, щоб продискутувати актуальні питання, як поширення НАТО, фінансової помочі ЗСА та інші справи. В зустрічі взяли участь представники 18 етнічних організацій, які репрезентують 22 млн. американських громадян, що походять із Центральної та Східної Европи.

Український Народний Союз репрезентували його предсідник Уляна Дячук і радний Євген Іванців, УККА — адвокат Аскольд Лозинський, президент, і Михайло Савків.

Головною темою цієї успішної зустрічі було обговорення можливости поширення НАТО і допомога ЗСА іншим державам. Президент запевнив присутніх, що він буде старатися про прискорення справи поширення НАТО, як також погодився із присутніми, що російська реакція в цій справі є безвідповідальною. Він з притиском ствердив, що політика ЗСА в цій справі є незмінною, і якщо Росія буде далі так агресивно виступати, це викличе подібну реакцію зі сторони ЗСА.

Учасники зустрічі з президентом Б. Клінтоном.

В часі зустрічі, Президент Клінтон подякував членам коаліції за підтримку в переведенні мирових заходів у Боснії і в розумінні важливої ролі, яку ЗСА відіграє в країнах колишнього СССР. Він також заввper, що члени коаліції мають пошану та довір'я в американському народі, як живий символ боротьби проти комунізму.

Від імені присутніх подякував Президентові Казімєж Ленард як представник Польсько-американського конгресу, а Є. Іванців звернув увагу Б. Клінтона на це, що коаліція випустила 30-сторінкову інформативну книжечку. Є. Іванців завважив також, що є конечним і далі ширити інформації для народів центральної та Східньої Европи через Інформаційне агентство ЗСА і міжнародну службу по радіо та

(Закінчення на стор. 3)

П. Б'юкенан переміг у Ню Гемшир

Манчестер, Н. Г.— Згідно з підрахунками передвиборчого голосування у Ню Гемшир, переможцем серед кандидатів Республіканської партії вийшов Патрик Б'юкенан, відомий усім консервативний журналіст-коментатор. Хоча його перемога базується на дуже мінімальній кількості голосів, то це завдало неабиякого особистого і політичного удару дотеперішньому передовому республіканському кандидатові сенаторові Робертові Долові. Третім вийшов колишній губернатор Теннессі Ламар Александер.

Всі три кандидати рахують себе переможцями та прирікають дальше змагатися за те, щоб таки здобути номінацію своєї партії на право кандидувати у президентських виборах 1996 року проти теперішнього демократичного президента Билла Клінтона. П. Б'юкенан уважає свою перемогу „критично-вирішальною хвилиною у політичній історії країни". Сен. Р. Дол, визнаючи перемогу П. Б'юкенана підкреслює, що „тепер це є боротьба між двома кандидатами, але скоро залишиться тільки один кандидат. Тепер ми знаємо, що змагаємося за серце і душу Республіканської партії". Натомість Л. Александер хотів би, щоб Р. Дол зовсім відступив від цих змагань і залишив його і Б'юкенана продовжувати цей двобій, що зробило б його багато цікавішими змаганнями.

В Ню Йорку відбудеться прем'єра твору Л. Грабовського

Ню Йорк. — Тут у суботу, 24-го лютого, в залі Меркін, Абрагам Ґудман Гавз, відбудеться нюйоркська прем'єра твору композитора Леоніда Грабовського „І це станеться" за текстами Миколи Вороб'йова. Виконавці — ансамбль „Континуум", диригент Джоел Сакс, Нан Гюз, меццо сопрано, Рене Джоллс, скрипка, Дейвид Ґрешам, клярнет, та Черил Селцер, фортепіяно і синтезатор. Початок о 7:30 год. вечора. Адреса залі Меркін: 129 захід 67-ма вул., при Бродвеї.

С. Головатий пропонує конституційні переслухання

Київ (Р. Р.). — У п'ятницю, 16-го лютого, міністер юстиції України Сергій Головатий звернувся до Президента України Леоніда Кучми з пропозицією провести крайові публічні обговорення проєкту конституції України.

На думку міністра, найвища леґітимність конституції можлива не лише в умовах прийняття її всенародним референдумом, а й в умовах безпосередньої участи громадян у відкритому публічному обговоренні проєкту.

Такі переслухання, сказано у зверненні до Президента, широко практикується в багатьох демократичних країнах як організований спосіб аналізи повного діяпазону поглядів окремих осіб та політичних груп.

Міністер переконаний, що публічні переслухання з одночасною передачею в радіо і телевізії заохочуватимуть громадян до активного і вільного висловлення думки з приводу конституції. Переслухання С. Головатий пропонує провести в обласних центрах, а по їх закінченні — заключні у Києві на телевізії з участю Президента і голови Верховної Ради України, а також керівників депутатських фракцій і груп, лідерів політичних партій і громадських організацій.

„Ґазпром" не перериватиме постачання ґазу в Україну

„Москва (УНІАР). — Керівництво російського акціонерного товариства „Ґазпром" підтвердило свій намір не розривати відносини з українськими комерційними структурами — оптовими покупцями ґазу, повідомило українське телебачення.

На переговорах українських ґазових компаній з „Ґазпромом" підтверджено уповноваження оптових постачальників російського ґазу в Україну.

Як відомо, „Ґазпром" погрожував припинити постачання ґазу в Україну, аж поки українські компанії не виплатять свої борги. Щоб вирішити це питання, російську столицю відвідувала делеґація представників усіх головних українських ґазових компаній.

Змін у приватизації не буде

Київ (УНІАР). — „Стратегічний курс Уряду щодо приватної власности та інших економічних перетворень залишається незмінним," — сказав 16-го лютого на науково-практичній конференції „Приватна власність та реформування економіки України" Володимир Стретович, голова Комісії з питань правної політики і судовоправної реформи.

Конференцію організували Кабінет Міністрів і Верховна Рада України

В. Стретович сказав, що сьогодні існують позитивні зрушення в економічній політиці України. Впродовж трьох років приватизовано 25,000 об'єктів і, за словами В. Стретовича, „країна вийшла на останній крок приватизації".

Однак він зазначив, що під час приватизації було створено деякі перешкоди для надходження інвестицій в Україну.

За п'ять років незалежної України Верховна Рада створив законодавчу базу для реґулювання приватної власности, сказав В. Стретович, але досвід реформ вказує також і на ряд проґалин у законах.

Він зазначив, що „забезпечення права власности як гарантії ринкових перетворень" є головним завданням Уряду України.

Створено ще одну депутатську фракцію

Київ (УНІАР). — У Верховній Раді України зареєстровано нову депутатську фракцію „Соціяльно-ринковий вибір". Головою фракції обрано Володимира Щербаня, лідера Ліберальної Партії України.

Об'єднуючими принципами нового угрупування є: в економічній сфері — створення соціяльно орієнтованої економіки ринкового типу; в соціяльній сфері — розвиток суспільства на принципах загальнолюдських цінностей, захист прав і свободи слова тощо; в політичній сфері — зміцнення суверенітету, ствердження правної держави европейського типу, чітке розмежування уповноважень гілок влади.

Серед членів фракції Олександра Кужель, Володимир Лановий, Леонід Кравчук, Анатолій Голубченко, Валентин Недригайло та інші.

Помер М. Кавка

Філядельфія. — Тут у понеділок, 19-го лютого, помер відомий пластовий і громадський діяч Микола Кавка.

Народжений у Синевідську Вижнім 26-го жовтня 1912 року, від молодих років був членом ОУН і Пласту. Працював кооператором в західній Україні, а після переїзду до ЗСА довгі роки проживав у Клівленді, де включився активно у пластову і громадську діяльність. Саме там був провідником пластового життя, як станичний Пластової Станиці, член куреня пластунів-сеніорів „Характерники". За свої заслуги для пластової організації був нагороджений орденом св. Юрія в золоті і осягнув ступінь пл. сен. керівництва. Відомий в Пласті під псевдом „Мамай", був постійним співучасником численних імпрез, звичайно у ролі ведучого, та своїм щирим, добрим гумором звеселяв учасників.

Переїхавши до Філядельфії, був секретарем ЗУАДК і ОМУС, дописував до „Лиса Микити" і ввесь свій час та сили жертвував для Пласту і громади. Залишив у смутку дружину Володимиру, відому активістку Українського Золотого Хреста, дочку д-р Зоряну, двоє внуків та широку родину в Україні і ЗСА.

Похоронні відправи відбудуться в п'ятницю, 23-го і суботу, 24-го лютого, у Філядельфії. Тіло покійного спочине на цвинтарі св. Марії у Факс Чейсі, Па.

Обрано нову Управу Асоціяції Університетських Професорів

Кент, Огайо (УААУП). — У січні ц. р. відбулися вибори до нової Управи Українсько-Американської Асоціяції Університетських Професорів (УААУП). З огляду на розсіяність членів асоціяції по різних містах Америки і Канади, вибори відбулися листовним шляхом.

До нової Управи увійшли: голова — І. Каменецький, Сентрал Мишиґен університет, перший заступник голови — А. Сидоренко, Арканco стейтовий університет, другий заступник голови — В. Ісаїв, Торонтоський університет, третій заступник голови — А. Гумецька, Мишиґенський університет, секретар-скарбник — М. Мельник, Кент стейтовий університет. Члени Управи: В. Бакум, Нюйоркський стейтовий університет, Я. Білінський, Делаверський університет, М. Богачевська-Хом'як, Джордж Вашінґтон університет, І. Фізер, Ратґерс університет, Г. Книш, Ст. Пол'с коледж, Канада, П. Козел, університет Синсиннаті, І. Ратич, Ратґерс університет. Контрольна комісія: голова — Л. Винар, Кент стейтовий університет, Н. Пазуняк, університет Пенсильванії, та Д. Січ, Алфред університет.

Директор Наукового Фонду УААУП М. Мельник повідомляє, що на початку лютого ц. р. вартість інвестицій НФ була 71,000 дол. За 1995 рік дохід з інвести-цій становив 3,000 дол.

В Україні

РОЗКРИТИ ЖАХЛИВИЙ ЗЛОЧИН ДОПОМІГ „СКОРПІОН"

КИЇВ. — Комп'ютерна інформаційна система „Скорпіон" допомогла Управлінню боротьби з організованою злочинністю виявити польських злочинців, які прирекли українського громадянина на жахливу смерть: прив'язали до дерева в польському лісі й залишили живим. Там його загризли звірі. Недавно виявлено скелет цього чоловіка. Він приїхав з України для купівлі автомобіля. Бандити забрали його Форд „Сієру", а його залишили в лісі. Банда викрадала машини в Німеччині та інших країнах і, перегнавши їх до Польщі, продавала. Вона також грабувала людей із країн колишнього СССР. Трьох злочинців уже затримано. Четвертий втік до Ізраїля.

ПОНАД 300 ВИСОТНИХ БУДИНКІВ ЗАЛИШИЛИСЯ БЕЗ ТЕПЛА

КИЇВ. — Тут у середу 14-го лютого, прорвалася теплова магістраля на вулиці Урицького. В наслідок аварії залишилися без опалення 14 шкіл, 23 дитячі світлички і понад 300 високих та 60 менших житлових будинків. Відключеними від огрівання виявилися й сім лікарень. Протягом дня робітники підключили лікарні до інших джерел опалення.

УКРАЇНА КУПУЄ В ЗСА ЗЕРНОЗБИРАЛЬНУ ТЕХНІКУ

КИЇВ. — Міністерство Сільського Господарства і корпорація „Украагропромбіржа" вирішили скерувати 200 млн. дол. в рамках гарантійної програми Експортно-імпортового банку ЗСА на закупівлю зернозбиральної техніки фірми „Джон Дір". Уряд України погодився з цим рішенням і вирішив надати американському банкові гарантії на суму 171.5 млн. дол. Сільсько-господарські виробники можуть розраховуватися за отриману техніку збіжжям, продуктами, або грошима. При цьому мається на увазі, що тонна м'якої пшениці третьої кляси коштує 115 дол. Свої комбайни Україна почне випускати щойно у 1997 році.

Г. ОМЕЛЬЧЕНКО ПРОПОНУЄ СТВОРИТИ НАЦІОНАЛЬНЕ БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ. — Тут відбулося засідання Комісії Верховної Ради України з питань боротьби зі злочинністю. Голова Комісії Григорій Омельченко висловив думку, що найбільш дієвим органом боротьби зі злочинністю могло б стати національне бюро розслідувань, однак, „рівень корпоративних інтересів у вищих рівнях влади перешкоджає створенню такого бюра, оскільки високі чиновники бояться його". А тим часом, підкреслив Г. Омельченко, „криміналізація суспільства, фактично, вийшла з-під контролі державних органів влади". Найкритичніша ситуація у Криму, на Донбасі та Дніпропетровщині.

В АМЕРИЦІ

У П'ЯТНИЦЮ,16-ГО ЛЮТОГО, пізним пополуднем у Сілвер Спрінг, Мд., передмісті Вашінґтону трапилась поїздова катастрофа — зудар поїзду Амтрек, який прямував з Чикаго до Вашінґтону і підміської залізниці, якої пасажири— поворотці з праці у Вашінґтоні. В катастрофі згинуло 11 осіб, а десятки інших були поранені. Ті, що залишилися живими, розповідають про брак виходів наглої потреби, які були б рятунком для багатьох інших їхніх співпасажирів. Їхні спостереження виявляється були правильними, коли взяти під увагу звіт судово-медичного експерта стейту Мериленд, який ствердив, що з 11 убитих тільки троє загинуло від зудару поїздів, а вісім від вогню і диму.

НАМАГАЮЧИСЬ ЗДІЙСНИТИ поворот у 40-річному постійному зменшенні членства робітничих профспілок, Американська федерація праці та Конгрес індустріяльних організацій у понеділок, 19-го лютого, виявили свої пляни, як цьому запобігти. Їхнім головним пляном є звернути більшу увагу на робітників південних стейтів і зорганізувати їх у профспілки. Для цього провід вирішив асигнувати 100 млн. дол., щоб могти успішно перевести ці їхні пляни оновлення організування членства профспілок. Бо правильно твердить новообраний голова згаданих організацій Джан Свіні, що вплив, профспілковий рух матиме тільки тоді, якщо збільшить своє членство до такої кількости, з якою мусітимуть рахуватися.

У СВІТІ

ВІДОМИЙ РОСІЙСЬКИЙ правозахисник Сєргєй Ковальов гостро скритикував присудження нагороди Нобеля 1995 року Паґуошському рухові — міжнародній громадській організації вчених, які виступають проти ядерної загрози. „Паґуошський рух покірно служив інтересам совєтських керівників, які, прикриваючись миролюбною реторикою, нарощували ядерні озброєння",— сказав С. Ковальов. Він приїхав до Осло, щоб дістати Сахаровську нагороду миру, вручену йому норвезьким відділом Гельсінкського правозахисного комітету за активний протест проти російського кривавого вандалізму у Чечні. С. Ковальов, якого називають „совістю Росії", є також одним з кандидатів на одержання нагороди Нобеля 1996 року за правозахисну і гуманітарну діяльність у Росії.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Ірану Алі Акбар Веляяті сказав в інтерв'ю для газети „Іран Нюз", що його уряд ніколи не скасує фетви, тобто релігійного наказу про кару смерти для анґлійського письменника Салмана Рушді, автора книги „Сатанинські вірші", яку мусульманський світ трактує як антиісламську. А. А. Веляяті нагадав, що цього наставлення іранський зовнішньополітичний департамент дотримується на всіх переговорах з окремими европейськими країнами і з Европейським союзом в цілому. Тому ніяких обіцянок щодо скасування фетви не варто очікувати і „ніякі декларації ЕС цьому не зарадять". Разом з тим міністер підкреслив, що уряд Ірану не має наміру посилати спеціяльних убивць, щоб здійснити кару над С. Рушді.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Під знаком виборів

1996 рік знаменний тим, що це рік президентських виборів у двох країнах, які „роблять світову політику" — у З'єднаних Стейтах Америки і Російській Федерації. Але якщо вибори у ЗСА відбуваються за давно прийнятою схемою і в переважної більшости населення викликають хібащо спортову цікавість („а хто ж переможе?"), то цьогорічні вибори в Росії, які відбудуться 16-го червня, змусили серйозно задуматися багатьох не лише у себе в країні і в колишніх підсовєтських республіках, але й політичних діячів Заходу, і в першу чергу Америки. Складається іноді враження, що засоби масової інформації ЗСА ніби відсувають на задній плян свої президентські вибори, а займаються в першу чергу прогнозуванням виборів російських. І в цьому нема нічого дивного. Поперше, до листопада ще далеко, а червень — на носі. Подруге, хто б не переміг — Демократична чи Республіканська партія, — у З'єднаних Стейтах знову переможе демократія, прогрес. Демократичний чи республіканський президент і далі вестиме країну шляхом миру і добробуту, невмішування у внутрішні справи інших країн. А якщо б він схибив, порушив Конституцію, то на сторожі стоїть Конгрес — найвищий законодавчий орган держави.

Цілком інша картина в Росії, яку, як сказав поет, „тяжко розумом збагнути" і тяжко передбачити, яким шляхом вона піде. Тому нікому не байдуже, хто прийде до влади — демократи, націоналісти, комуністи, чи інші -істи, яких нині там не бракує. Сиґналом, що викликав тривогу, стали грудневі парляментарні вибори і несподівана перемога в них комуністів. Не виключено, що і в червні росіяни віддадуть більшість голосів Ґеннадієві Зюґанову. І хоч ототожнювати на всі сто відсотків голову КПРФ з генеральними секретарями колишньої КПСС не можна, однак ніхто не береться твердити, наскільки далеко він відкотився від них. Бо хоч розпалася „імперія зла", але залишилися люди, які ввібрали в себе всі її неґативні сторони — войовничий, загарбницький, великодержавний дух, гаслом яких і далі є „поділяй і владарюй". Приналежність до держави, ракетно-нуклеарний кулак якої понурою тінню висів над світом, виробила в цих людей імперські амбіції, яких не так легко позбутися. Тому не важко передбачити, куди може повернути країна, коли її очолять люди типу товариша Зюґанова. Та й він уже нині не приховує своїх намірів. Виступаючи недавно в Державній думі, Зюґанов, наприклад, сказав, що „нашим моральним правом є прийняти закон, який скасував би Біловезькі угоди". Ці слова новоспеченого комуністичного лідера викликали цілком зрозумілу неґативну реакцію не лише в Україні та інших незалежних державах колишнього Совєтського Союзу, але й в Америці. Ось як прокоментував їх колишній амбасадор ЗСА в Москві, а нині професор Колюмбійського університету в Ню Йорку Джек Метлак: „І для Заходу, і для України, і для Казахстану це стане катастрофою. Зюґанов повинен би пам'ятати, що Верховна рада — тодішній парлямент країни — схвалила Біловезькі угоди. Це не було просто змовою кількох політиків. Комуністи знову хочуть переписати історію. Росія не має права сама скасовувати те, що прийняли разом усі республіки. Тепер це повинні вирішувати різні парляменти і різні уряди". На думку Дж. Метлака, мирне об'єднання колишніх совєтських республік з Росією тепер неможливе. Навпаки, цю заяву Зюґанова сприймуть як загрозу з боку Росії, що приведе до ще більшого віддалення незалежних республік від Москви. Саме так, вважає Дж. Метлак, поступлять Україна і Казахстан, про які Зюґанов згадує в першу чергу.

Ще більш відверто висловився професор Гарвардського університету Ричард Пайпс: „В цій заяві (Зюґанова) нема нічого нового. Всі націоналісти — жириновці, лебеді, зюґанови — говорять про реінтеґрацію, але це фантазії. За винятком хіба Білорусі, всі інші республіки прагнуть бути незалежними, і змусити їх об'єднатися Росія не має сили. Якщо ж в Росії прийде до влади уряд, який спробує силою відновити Союз у колишніх кордонах, то нова громадянська війна буде ще страшнішою, ніж стара... Росія повинна зайнятися внутрішніми проблемами, а не розширенням своїх кордонів".

Мудрі слова, але чи прислухаються до них ті, які у червні можуть прийти до влади у Кремлі. Покищо свої кандидатури висунули офіційно Єльцин і Зюґанов. Однак кандидатів на президентський пост не бракуватиме. Кому з них народ віддасть перевагу — від цього залежатиме майбутнє Росії. Повернення ж комуністів до влади не віщує їй нічого доброго.

Мирослав Семчишин

КУДИ ПРЯМУЄ УКРАЇНА?

Переживаємо критичні для України часи. Століттями поневолена, з карт Европи викреслена, воскресла Україна з великим трудом, у дуже складних і невідрадних умовах, будує свою державу, що нарешті зайняла належне їй місце поруч з іншими державами світу. Зрозуміло, що процес державотворення дуже складний і довгий. За словами Президента Л. Кучми, „процес перетворення колишньої УССР в українську незалежну державу — тривалий". Ми — на п'ятому році цього процесу, який може розтягнутися на десяток чи більше років, і це теж зрозуміло. Проте вже сьогодні перед нами грізні і зловісні познаки і факти, які викликають питання: куди прямує сучасна Україна? Яке її майбутнє і хто за це відповідає?..

Нова епоха

Стоїмо на порозі XXI століття, з яким повинна початися нова, надійна епоха тієї великомаштабної перебудови, яку почала Україна з моментом проголошення своєї державної самостійности. Ми на досвітках тієї епохи, що має покласти край усім тим нещастям, які супроводили нашу трагічну історію. А тим часом у сьогоднішній Україні ситуація далеко не втішна. Щобільше, вона стає загрозливою для нововідродженої держави. Тяжке і незавидне життя нашого народу. Страдає він економічно, бож його життєвий стандарт досягає загрозливих норм, соціяльно незабезпечені широкі верстви трудової інтеліґенції і робітництва (передовсім шахтарі), що по два-три місяці чекають на зароблену платню і вдаються до масових страйків. За словами директора Інституту трансформації громадянства Олега Соскіна, „медична статистика свідчить, що стан здоров'я української людности катастрофічний. Сьогодні можна говорити про деґрадацію та вимирання української нації", а цей процес, стверджує він, пов'язаний з жорстокою економічною кризою. Держава не створює умов для підвищення добробуту населення. Закордонні спостерігачі і пресові кореспонденти відзначають, що у минулому році економіка України дещо поліпшилась, бо є очевидні зміни, особливо у великих містах. Може й справді на деяких відтинках економіка, у порівнянні з 1993–94 роками дещо поліпшилась, але в цілому її стан незадовільний.

Бюджет

Найкраще свідчить про це дискусія над проєктом державного бюджету на 1996 рік на пленумі Верховної Ради з участю президента Кучми й усього штабу міністрів. Ось що пише про це редактор Анатолій Зубков на сторінках „Вістей з України" (ч. 3, 1996): „Промовці засвідчували, що дотепер у жодній галузі економіки так і не сталося позитивних зрушень", а проєкт бюджету, запропонований Урядом, оперує трильйонами і квадрильйонами нереальних, а уявних грошей! Верховна Рада і всі її фракції проєкту не прийняли й віддали його на розгляд відповідних комісій.

Питання здорової економічної бази у період державної трансформації України не сходить зі сторінок української і закордонної преси. З цікавими міркуваннями на цю тему виступив цитований вище О. Соскін. „Ми, — твердить він, — ще не стали вільними громадянами, ми ще не створили нової економічної системи і не визбулися комплексу колоніяльної провінції, комплексу меншевартости чи 'молодшого брата'".

Про те, що переживає пересічний громадянин України, яка реакція на ті всі біди і нещастя, що їх доводиться терпіти як наслідок економічної кризи, і всіх пов'язаних з цим драстичних ситуацій, які зморою залягли у психіці широких народних мас, свідчать газетні статті, листи до редакцій української періодики.

Таким голосом глибокого розпачу пронизана стаття Михайла Шевченка, головного редактора літературно-мистецького журналу „Криниця" в Полтаві (7–8, 1995) п. з. „Куди ведете?", а в ній ціла злиденна панорама життя сьогоднішньої України. У висновках, між іншим, читаємо: „Народ в одчаї, народ більше терпіти не може. Треба бити тривогу!" Така ж тривога відчутна у відкритому листі в „Літературній Україні", адресованому голові Української Демократичної Партії Володимирові Яворівському. Його автор — щирий патріот-демократ із Вінниці М. Стрільбицький — в основному гірко докоряє демократичним депутатам Верховної Ради за їх розбиття, кволість, в той час як комуністичний бльок сконсолідований, аґресивний і є рушійною силою у парляменті та добивається потрібних йому успіхів... Парафразовуючи Шевченкове „доборолась Україна", автор листа з очевидним сарказмом пише: „Що, знову надія на світле майбутнє? Красно дякуємо! Ми це вже проходили. Вже краще було б назад вертатись, ніж так страждати".

Поряд зі складним і довгим процесом відбудови економіки України проходить інший, дуже небезпечний процес реанімованого запроданцями Москви комунізму, а його лідери П. Симоненко та О. Мороз, що є головою Верховної Ради, і ціла армія апаратчиків, зовсім відкрито виступають з плянами віднови совєтської, комуністичної України. Вистачить пригадати минулорічне відзначування роковин жовтневої революції, бундючні походи з червоними прапорами і запальними промовами та з портретами Леніна і Сталіна. В кількох останніх місяцях значно поширилась аранжована комуністами акція масового збору підписів на зразок зфальшованого референдуму з вимогою скасувати державність України.

До всіх зловорожих подій (вже не згадуючи сфери культури й взагалі духовости), що потрясають Україною нашого часу, зайняв гостре і безкомпромісове становище у своєму „Маніфесті" Конґрес української інтеліґенції, що відбувся на початку жовтня минулого року в Києві, звинувачуючи теперішній Уряд не тільки у ряді недомог, промахів чи невдач, а то й у суспільній байдужості й іґнорації життєвих інтересів народу, що прагне бути господарем на своїй землі.

Непевність і тривога

Новішим, своєрідним документом, який віддзеркалює всю цю трагічну дійсність, що царить сьогодні в нашій батьківщині, можна вважати резолюції урочистого багатолюдного відзначування роковин Крут (28-го січня) з участю представників партій демократичного спрямування, а теж Руху, Спілки офіцерів України і молодіжних організацій, у яких стверджено: „Прокомуністичні, проімперські сили в Росії і в Україні ведуть чітко сплянований наступ на українську державність. П'ята колона у Верховній Раді бльокує розбудову держави, реформування економіки, відверто й послідовно зневажає нашу мову. Антиукраїнські імперські сили ведуть підривну роботу проти української держави, зокрема організують збір підписів на проведення референдуму і відверто ворожих українській нації питань".

Непевність, а то й тривога царить над обріями України і спостерігаючи це, на думку приходять слова старозавітного пророка Ісаї: „Настав день, а все ж ще ніч".

Мирослав Прокоп

ВАЖКІ ДОРОГИ „МАРІЧКИ"

II

В ті роки авторка частково перебувала в бункрах разом з чоловіком або виконувала інші організаційні обов'язки, так що місяцями не мала від нього вістки.

В січні 1950 року „Марічка" приїхала до Львова, щоб організувати побачення з батьками, але там її близька товаришка віддала її в руки КҐБ. „Зоя" (такий був її псевдонім) сама попала раніше в руки КҐБ і, не витримавши тортур, погодилася на співпрацю.

Зловивши „Марічку", офіцери КҐБ усвідомлювали, що цим разом в їхніх руках є не звичайна зв'язкова чи рядовий член ОУН, а дружина Орлана, який тоді вже очолював визвольне підпілля на Волині і Поліссі. Тому вони запропонували їй звільнення, якщо вона переконає чоловіка співпрацювати з ними. „Марічка", знаючи їхню гру, пристала на пропозицію в свідомості, що ані Орлан, ані вона сама, якщо справді її пустять, не будуть співпрацювати з ворогом. Її звільняють, вона продістається через організаційний зв'язок до Орлана, розповідає йому всю правду, а він інформує своїх зверхників. Вони вирішують залишити „Марічку" в підпіллі і там, тобто на Волині і Поліссі, вона перебуває аж до липня 1953 року, коли обоє — Орлан і вона — попадають в руки КҐБ, цим разом в результаті зради провідника Хмельницької округи Скоба. Як згодом виявилося, Скоба зловили раніше і примусили зрадити свого зверхника.

Це був час, коли діяльність збройного підпілля в Галичині і на Волині була обмежена до невеликої кількости людей. Тільки на Поліссі ще діяли більші організовані клітини боротьби. В таких умовах органам КҐБ йшлося про те, щоб зловити Голову Проводу ОУН і Голову Генерального секретаріяту УГВР та головного командира УПА Василя Кука-Лемеша, і таку пропозицію вони зробили Орланові. Вони змусили його написати записку до Лемеша на підпільну зустріч. Орлан погодився, але написав так, що, як пише авторка, „самий зміст листа і його форма мають насторожити Лемеша" (стор. 534). Генерал КҐБ Слон сказав „Марічці": „Якщо б ми дістали Лемеша живого, тоді через нього нав'язалися б з націоналістичними партіями за кордоном і звідси, з Києва, керували б їхньою роботою" (стор. 510). Пізніше авторка пише: „слідчі стали менше розпитувати, як їм приманути Лемеша, зате звернули увагу на нав'язання контакту із Закордонним Представництвом УГВР... Слон не завивав справи у папірці, лише сказав ясно, що метою нав'язання контакту з ЗП УГВР є пенетрація того середовища, потім — зневтралізування його дій" (стор. 535).

З того, що говорили каґебісти, було ясно, що їх загалом хвилювала діяльність еміґрації, мовляв, така діяльність небезпечна, зокрема, в умовах напруженої міжнародної ситуації холодної війни та евентуального конфлікту зі Заходом, чого СССР не хоче. Тому, мовляв, треба мати зв'язок з еміґрацією, зокрама із ЗП УГВР, і в цьому повинна їм допомогти „Марічка". Генерал Слон прямо запропонував їй взяти на себе таку місію, але при тому її чоловік мусить залишитися в СССР.

„Марічка" (зліва) з Наталкою Козакевич („Сірою"). Фото 1943 року.

Орлан і його дружина, яким їхні охоронці дозволили вільно говорити між собою під час проходів, рішилися прийняти таку пропозицію, вважаючи, що вони, як одні з останніх керівників підпілля, повинні донести до відома Заходу детальні інформації про становище в Україні, зокрема про стан сил опору. Авторка пише: „...Ех, вирватися звідси, винести у світ вістку про фінал нашої боротьби, кінцеві акорди якої розіграються у Києві за тюремними мурами. Винести вістку про долю останніх мучеників-повстанців. А там, у світі, остерегти їх від зазіхання окупанта на їхнє життя" (стор. 514-515). Ясно, що Орлан і його дружина були свідомі того, що якщо її справді звільнять, вона не виконає зобов'язання нав'язати зв'язки ЗП УГВР з КҐБ, навпаки, розповість усю правду.

Після більш як однорічного ув'язнення, „Марічка" опинилася на волі: офіцери КҐБ доставили її до східнього Берліну, а там вона перейшла в його західню частину. Кінчаючи свої спогади, авторка з гіркотою пише про першу зустріч з земляками:

„Даремні були мої сподівання, я не врахувала, що нас розділяло десять років їхньої відсутности на батьківщині... Вислухавши мене, еміґраційні політики поставилися з недовір'ям до вістей, які принесла, і дуже злякались за своє життя. Довший час вони до мене не навідувалися і не цікавились моєю долею... Я могла зрозуміти їхнє недовір'я до вістей, які їм принесла. Моя історія, така насичена подіями, не була типовою для пересічного підпільника. А все ж не могла зрозуміти ні оправдати їхньої цілковитої байдужости до людського горя... А вже найбільша іронія долі була у факті, що останні борці, яким судилося найдовше вистояти на постах, найбільше лих пережити уважалися в середовищі політичної еміґрації людьми гіршої категорії за тих, що загинули давніше.

(Продовження буде)

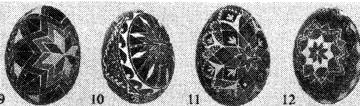
Дмитро Пожоджук,
Україна

Енциклопедія писанки

Приємною несподіванкою для шанувальників народної творчости, зокрема писанкарів, став чудовий альбом Зенона Елиїва під назвою „Двадцять кіп писанок", який побачив світ 1994 року в Ню Йорку. Він долучився до вже попередньо виданих книжок про українські писанки Одаркою Онищук з Канади, Іванкою Чумак з Франції, Петром Марковичем зі Словаччини, Ерастом Біняшевським з України і вже встиг отримати немало добрих відгуків.

Передувала виданню велика серія поштових марок, яку 1958 року видала в Торонто Пластова Станиця. Це були 45 марок з писанками, на кожній з яких зображено писанку, вказано її назву та реґіон. Жаль, що донині в Україні ще не видано жодної такої марки. А підготував це видання марок о. Ярослав Елиїв — рідний брат Зенона вони з Гуцульщини, Одеси, Вороніжа, Поділля. Або таблиця 49, де під числом 5 поміщено цікаву писанку з Космача. Це справжнє диво: зверху і знизу писанкарка написала зорю — символ неба. А на великій поперечній смузі через ціле яйце — незайману дику природу: квітують дерева, на них сидять птахи, а під деревами — олені, зайці. Справжнє лісове царство. Жаль, що таких писанок тепер у Космачі не пишуть, а в діяспорі вона збереглася.

Автор клясифікує в альбомі більшість писанок на таблицях за символами, які показують „вазон", „безконешник", „вітрячки", „бокова рожа", „риби", „спіралі", „сакви", „шість руж", „сорококлин". На окремих таблицях згруповано лемківські писанки, а завершує альбом таблиця, яка представляє писанки Ірини Бі-

Писанки діяспори.

Елиїва. Власне він і наштовхнув Зенона Елиїва на працю над таким альбомом. Та інакше і бути не могло, адже писала писанки мати Зенона Елиїва, писала і його рідна сестра Павлина Клим, яка по Великодні 1995 року на 99 році життя відійшла від нас. Отже, як бачимо, ґрунт для створення такої поважної монографії про писанки в автора був. А багаторічна праця в цій ділянці увінчалася успіхом.

До анотованого видання ввійшли 1,200 репродукцій писанок, що розміщені на 75 таблицях. Альбом має ще дуже доречний підзаголовок — „Великий альбом українських писанок", бо й справді він є великим. Для підготови цього альбому автор послуговувався колекціями писанок Одарки Онищук, Оксани Соколик, Ярослава Елиїва, Тані Осадци, Дем'яна Горняткевича, Лариси Музички... Зенон Елиїв вивчав українські писанки в музеї при церкві-пам'ятнику святого Андрія Первозванного в Ню Джерзі, в музеї при катедрі св. Юра в Саскатуні, в музеї ЛУЮЖ в Торонто, в музеї при пансіоні ім. Івана Франка в Міссіссаґа, в музеї Союзу Українок в Саскатуні, в Українському музеї в Чикаґо. Але і це ще не все. З. Елиїв досліджував писанки в Публічній бібліотеці Ню Йорку, Конґресовій бібліотеці у Вашінґтоні, Університетській бібліотеці в Торонто. А ще він спілкувався з багатьма писанкарями, стежив за процесом їхньої роботи і підійшов до видання альбому як фахівець. У передмові він підкреслює: „Писання писанок — це одне з дуже цікавих явищ української культури. Незвичайна краса цих перлин народного мистецтва міститься, між іншим, у багатстві і різноманітності старовинних символічних орнаментальних форм. Писанковий орнамент розвивався довгими століттями й тисячоліттями". Як бачимо, наше писанкарство давнє, як і наша історія. Свідченням цього є фоторепродукції багатьох дуже давніх писанок. Деякі з них вже навіть частково змінили барву, але символіка залишилася. Наприклад, на першій таблиці під числом 9 автор помістив писанку з села Воробіївки Курської области, яка покрита чарівними знаками, що нагадують ієрогліфи, і є зразком прадавнього українського письма. Рисунок цієї писанки передав у 1891 році до Лубенського музею Катерини Скаржинської професор Харківського університету Микола Сумцов. Мушу тут зазначити, що я маю також кілька подібних писанок з такими знаками у своїй колекції писанок, і походять лянської з Сокальщини. Її дослідник ввів тому, аби дати читачам змогу побачити, як може виконувати авторські писанки професійний художник.

В альбомі вперше подано великі колекції писанок з Сокаля, Космача, Курська, Поділля та з діяспори. Тут зустрічаємо і нові назви писанок, невідомі з інших видань: „Айстри", „Бабине літо", „Бечка", „Брацарі", „Главосіки", „Зубкатенька", „Киптар", „Ключкова", „Косиці з місяцями", „Кучерявий Марко", „Монастирі", „Місяцеві дороги", „Настунька", „Пасочка", „Проскурка". Зенон Елиїв приходить до висновку, що для того, аби писанка мала чарівну силу талісману, її треба було прикрашувати відповідним орнаментом, дотримуючись при тому певного обряду. Впроваджувати довільні, нетрадиційні елементи не годилося, як не можна зміняти слів молитви, бо писанка з таким орнаментом втрачала свою силу амулету, і це справді так. Але, на жаль, в Україні свого часу примушували писанкарів писати на писанках і червоні кремлівські звізди, і трактор, а в діяспорі окремі писанкарі від незнання справи навіть писали на яйці тигрів і левів. На мій погляд, добре було б у даному альбомі помістити одну таблицю таких писанок, які не мають символіки і яких не варто писати.

Альбом З. Елиїва „Двадцять кіп писанок" виданий з гарною обкладинкою в писанкових символах на традиційних українських кольорах — червоному і чорному. Передмова в ньому українською та англійською мовами. Це видання вже встигло отримати перші відгуки. Ось якої думки про працю З. Елиїва уславлена писанкарка з Канади Одарка Онищук, котра свого часу видала чудовий альбом під назвою „Символіка української писанки": „Я впізнала у цьому альбомі 103 своїх писанки. Жаль, що немає там Богині-Берегині. Але напрочуд гарна обгортка книжки, де автор умістив символічні орнаменти, які каліграфічно написані". Дуже гарні думки висловлює в альбомі „Двадцять кіп писанок" автор, наприклад: „Писання писанок не забава чи гоббі, а дуже серйозне заняття. Правильно писати писанку вважалось у давнину могутнім універсальним талісманом, що хоронив людину від вогню, грому, неврожаю, бездітности, хвороби та інших нещасть". Гадаю, що ця праця знайде своїх шанувальників.

Жаль, що така книга вийшла лише тритисячним накладом, хоч це і зрозуміло,

(Закінчення на стор. 3)

Відбувся баль інженерів у Філядельфії

Учасники балю (зліва): Олег Чмир, Оленка Геймур, міністер Валерій Борзов, Ірена Дністріян, Марія Маковяк і інж. Методій Борецький.

Філядельфія (М. Б-й). — Тут в суботу, 3-го лютого 1996 року, в престижевому Готелю над Белв'ю, незважаючи на сніговію, успішно відбувся традиційний баль інженерів філядельфійського Відділу Товариства Українських Інженерів Америки.

Після одногодинного коктейлю, о год. 7:15 інж. Методій Борецький, голова Філядельфійського ТУІА, відкриваючи баль інженерів, двомовно привітав присутніх гостей, зокрема присутнього Валерія Борзова, міністра спорту і молоді України і президента Національного Олімпійського Комітету України, побажав всім смачної вечері і приємної забави та представив гостям майстра церемонії інж. Світлану Масюк, яка в свою чергу попросила о. Василя Сівінського провести молитву.

Цьогорічний баль інженерів складався з трьох частин: бенкету, мистецької частини і забави з танцями при звуках оркестри „Темпо" Іринея Коваля.

Після формального відкриття, почався обильний обід, який тривав до год. 8:45 вечора. В тому часі інж. М. Борецький предста-вив присутнім міністра В. Борзова, між іншим, такими словами: „Наш почесний гість, якого я маю велику честь і приємність представити вам, є непересічною людиною під кожним оглядом: роджений в Самборі, на західніх землях України в 1949 році. В 1970 закінчив Київський Інститут Фізкультури, а в 1977 осягнув науковий ступінь кандидата педагогічних наук вищої школи Київського Державного Університету.

В. Борзов є заслуженим майстром спорту і майстром спорту міжнародної кляси; довголітнім чемпіоном Европи із 100- і 200- метрівок, як також чемпіоном ігор 20-ої Олімпіяди в Мюнхені із 100- і 200- метрівок і власником срібної і бронзової медалей 21-ої Олімпіяди в Монтреалі".

В своєму слові міністер Борзов поінформував присутніх про стан відродження спорту в Україні та про підготову, потенціял і вигляди на успіхи українських олімпійців, які перший раз братимуть участь в літній Олімпіяді в Атланта, Джорджя, цього року. Про фінансові проблеми українських спортовців, зв'язаних з цією Олімпіядою, говорила Лариса Барабаш-Темпл, яка є репрезентанткою НОК України в Олімпійському комітеті для приготування літньої Олімпіяди в Атланті. Бенкет закінчено молитвою, яку провів о. В. Сівінський.

В мистецькій частині виступали оперні солісти: Оленка Геймур, сопрано, і Олег Чмир, баритон. О. Геймур з відчуттям відспівала чардаш з оперети „Летюча миш" Й. Штравса, а О. Чмир — арію Кантабілє ді Ренато з опери „Баль-маскарада". Після індивідуальних сольових виступів вони заспівали дует з опери „Запорожець за Дунаєм" С. Гулака-Артемовського. Солістам акомпаньювала Ірина Пелех-Зварич.

Після концертової частини почалася танцювальна забава, яка тривала до другої години ранку. На бенкеті було 120 осіб, а на забаві біля 250. Добре сповнила свою функцію конференсьє, недавно прибула з України інж. Світлана Масюк.

Контроля сиджень і їх призначення спочивало в руках інж. Осипа Німиловича, який вив'язався дуже добре із свого обов'язку.

Зустріч консула України з Чикаґо з представниками дітройтської громади

Генеральному консульству України у Чикаґо підлягають 10 стейтів північнозахідньої частини ЗСА. Першим генеральним консулем був Анатоль Олійник, однак у серпні 1995 року на його місце призначено нового генерального консула в особі Віктора Кирика. Це людина середнього віку, має професійне знання міжнародного права і ціле своє життя перевів у дипломатичній службі України.

Щоби ближче запізнати українську громаду з новим консулем наші обидві громадські надбудови, а саме місцевий Відділ Української Американської Координаційної Ради і місцевий Відділ Українського Конґресового Комітету Америки, рішили влаштувати зустріч нового консула з представниками української громади.

Зустріч відбулася у приміщенні Українського Культурного Центру у Воррені 10-го січня 1996 року о год. 7-ій вечора. На зустріч були запрошені по двоє представників українських церков і суспільно-громадських і політичних організацій Великого Дітройту, разом коло 110 осіб. Програму вечора відкрив голова Відділу УАКРади Зенон Василькевич. Він привітав присутніх, а зокрема генерального консула, з'ясував ціль зустрічі і попросив пароха церкви св. Йосафата о. Вернарда Панчука, ЧСВВ, провести молитву перед вечерою. Після вечері З. Василькевич представив нового консула і попросив його до слова.

Гість висловив подяку за можливість виступити перед представниками української громади Дітройту. Він підкреслив факт, що Україна під цю пору намагається вийти з економічної кризи і має бажання спільного економічного ринку з державами західнього світу, а зокрема з ЗСА. Щоби у тому помогти, треба якнайбільше ширити інформації про Україну і про великі користі з договорів економічного порядку з нею. Під цю пору Україна старається перевести низку законів, які сприяли б цій акції. У минулому Україна була дуже довго під чужими окупаціями і треба більше часу на те, щоби вийти з економічної кризи. Дальше В. Кирик зупинився над співпрацею українських громад з генеральним консульством. Він виявив готовість і щире бажання якнайближче співпрацювати з українськими громадами. Подякував українцям діяспори за багатогранну піддержку і просив щоби у різних справах і потребах звертатися або безпосередньо до нього, або до одного з консулів, які для нього працюють. Згадав також щоби звертатися до консуляту за оцінкою різних мистецьких груп з України, які приїжджають на виступи. Просив також щоби помогти йому у нав'язанні контактів з американськими фірмами на нашому терені, зокрема тими, які зацікавлені в інвестиціях чи співпраці економічного порядку з Україною. До цього причинилося б створення структури для контактів українців з американськими підприємцями, що оживило б співпрацю України з діяспорою.

Дальшу частину програми перебрав голова місцевого Відділу УГКомітету мґр Борис Потапенко. Численні присутні ставили питання до консула. Деякі з тих питань були відносно кваліфікацій персоналу консуляту. Інші питання були відносно поділу майна колишнього Союзу, проблеми подвійного громадянства, листа письменників України до Президента Леоніда Кучми, відзначення в Україні річниці Жовтневої революції, чи консулят має біжучі інформації з української та американської преси, як мається справа з оподаткуванням літературних видань та багато інших.

В. Кирик давав на усі питання у міру можливостей вичерпні відповіді. Свій виступ закінчив словами: „Ми всі українці — в Україні і на еміґрації. Ми усі однакові. Слава Україні!"

Зустріч закрив Б. Потапенко, складаючи подяку генеральному консулеві за його відвідини і можливість зустрітися з ним, як також подякував усім присутнім. Він обіцяв і з нашої сторони якнайкращу співпрацю для добра України і просив консула у міру потреби звертатися до нашої громади. На закінчення усі заспівали „Ще не вмерла Україна"

На слідуючий день В. Кирик відвідав деякі наші установи, як кредитівки „Самопоміч" і „Будучність", ґалерію ЕКО, дім старших віком „Українське село" та обі наші цілоденні школи Непорочного Зачаття — початкову і середню.

Перебування консула В. Кирика залишила у нашій громаді дуже позитивний відгук і бажання, щоби на будуче, у міру можливостей, відбувати зустрічі з цілою громадою.

Зенон Василькевич

В ТРЕТЮ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого МУЖА, БРАТА і ВУЙКА

бл. п.

ВОЛОДИМИРА ЯРОСЛАВА СТАСИШИНА

буде відслужена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в неділю 25-го лютого 1996 року о год. 8:30 ранку
в церкві Св. Арст. Михаїла в Гартфорді, Конн.
В цей невимовно болючий час, просимо приятелів і знайомих згадати його у своїх молитвах

дружина — СТЕФА СТАСИШИН
сестра — ГАЛИНА БАЛАНДЮК з родиною

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими, що 27-го січня 1996 р. відійшов у вічність на 79-му році життя наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДО і БРАТ

бл. п.

СТЕФАН МИКИТЮК

(народжений у Коломиї)

Залишив у глибокому смутку:

дружину — ВАСИЛІЮ
синів — ЮРІЯ
— ЛЮБОМИРА
внуків — ЛАРУ
— МАРКА
сестру — СОНЮ з чоловіком
ближчу та дальшу родину в Україні, Канаді й ЗСА,

Складаємо щиру подяку нашій родині, кумам, приятелям і знайомим за участь у похороні, вислови співчуття, спомини й душевну підтримку.
Дякуємо за пожертви на нев'янучий вінок:
на допомогу дітям Чорнобиля.......................... 906 дол.

Енциклопедія...

(Закінчення на стор. 3)

бо видана вона на кошти автора. Бракує в альбомі бібліографії, доцільно було б авторові ознайомитися і з колекціями писанок у музеях України, а не лише діяспори. Можна було в альбомі помістити і кращі зразки лемківських писанок. Доречно було вказати і на проблеми та перспективи розвитку писанкарства в Україні та в діяспорі, умови зберігання їх у музеях. А загалом — видання цінне, цікаве, вартісне.

Книжку можна набути в автора, пересилаючи чека на 39 дол. плюс 2.50 дол. за пересилку: Zenon Elyjiw, 374 Dorchester Rd., Rochester, N.Y. 14610. Пересилка до Канади — 3.50 дол.

Представники...

(Закінчення зі стор. 1)

телевізії. Він також повідомив, що представники коаліції приготовили п'ять питань для Президента. Ці питання поставили Б. Клінтонові К. Ленард, Р. Нарузіс із Литовсько-американського представництва і Е. Лауер з Американсько-мадярської коаліції. Питання торкалися незалежности східніх держав і поширення НАТО. У відповідь Президент щераз запевнив, що немає ніякої причини боятися російської аґресії та що треба судити Росію не по словах, а ділах.

К. Базаріян із вірменської організації в ЗСА заявив, що члени коаліції бажають тісніше співпрацювати з Адміністрацією Б. Клінтона, зокрема, щоб отримати більшу фінансову допомогу.

І. Рупнерс з американсько-латвійської організації звернув увагу, що коли фінансова допомога ЗСА для країв Східньої Европи буде далі меншати, є важливим, щоб звернути більшу увагу на етнічні організації на цьому терені, через які можна посилати цю допомогу. Тут Президент висловив своє затривоження зростом ізоляційних тенденцій серед демократів та республіканців і тому обіцяв тіснішу співпрацю з етнічними організаціями.

На закінчення А. Лозинський попросив Б. Клінтона з уваги на 10-ту річницю трагедії в Чорнобилі порушити справу допомоги жертвам на близькій вже зустрічі „великої сімки".

В зустрічі, яка тривала 45 хвилин, брали участь дорадник в справах національної безпеки Ентоні Лейк, його співробітники, директор для справ Центральної і Східньої Европи Денієл Фрід і директор для справ Росії, України і Евразії Чип Блейкер. Участь брали також координатори допомоги з Державного департаменту Ричард Морніґстар і Джеймс Голмс.

Зустріч підготовили і перевели представники публічних зв'язків Білого Дому директор Алексіс Герман і заступник Мерілин ДіДжіякоббе. Можливість порушити усі важливі справи перед зустріччю та після неї саме із тими співробітниками Президента були дуже помічні для усіх учасників.

Київська камерна оркестра виступить в Чикаґо

Чикаґо. — Як інформує голова Комітету міст-побратимів Чикаґо–Київ, київська камерна оркестра є запрошена на концерти до Чикаґо літом цього року. Вона виступить на щорічному Фестивалі музики із двома концертами, на яких в більшості гратиме твори українських композиторів. Фестиваль в Чикаґо має вже вироблену славу з участі в ньому визначних музик та співаків. Цього року дав згоду на свою участь славний оперовий співак Плясідо Домінґо.

Напередодні свого деб'юту в Чикаґо Київська камерна оркестра випустила тепер компактний диск, виконаний в Голляндії в часі концерту у 1992 році. В концерті під дириґентурою Романа Кавфмана, грають скрипалі: Боріка ван ден Боорен і Вадим Борисов та Ольга де Рус на альто саксафоні. У їхньому виконанні є твори Баха, Ґлазунова і Чайковського.

Київська камерна оркестра виступить у Чикаґо в днях 9-го і 11-го липня.

Львівський Театр ім. Л. Курбаса розпочинає своє турне в ЗСА

Театр ім. Леся Курбаса зі Львова, що прибув до ЗСА 10-го лютого, розпо-чинає свої театральні виста-ви в п'ятницю, 23-го люто-го, постановкою п'єси п. з. „Забави для Фавста" за повістю Ф. Достоєвського. Ця вистава відбудеться в К. Міллер театрі, 116 вул. і Бродвей в Ню Йорку, під протекторатом університету Колюмбії, до якого цей театр належить. Початок вистави о год. 8-ій вечора. В тижні між 16-им і 19-им лютого актори театру перевели успішну майстерню з американськими учасниками в Ню Йорку в Інституті театрального мистецтва „Саратоґа" при Нюйоркському університеті.

В дальшому плянуються майстерні в інших університетах, як також виступи перед українською публікою. І так 3-го березня театр виступить в Нюарку, де поставить апокрифи Л. Українки: „На полі крови" і „Йоганна, жінка Хусова". Вистава відбудеться о год. 3-ій по полудні в Українському Народному Домі, при Проспект вул. ц. 140. В суботу, 9-го березня, члени театру візьмуть участь у відзначенні роковин Тараса Шевченка в Науковому Товаристві ім. Шевченка в Ню Йорку. В неділю, 17-го березня, театр виступить о год. 1-ій по полудні на Союзівці із постановкою „На полі крови" Л. Українки і рецитацією поезій Б. І. Антонича. В дні 22-го березня запляснована друга вистава під протекторатом Інституту ім. Гаррімана при Колюмбійському університеті. На цю виставу театр підготовляє постановку „Благодарного Еродія" за Г. Сковородою і вона відбудеться в К. Міллер театрі в Ню Йорку.

Актори театру плянують майстерню для зацікавлених українських глядачів, яка відбудеться в неділю, 24-го березня, в приміщеннях НТШ і постановку п'єс Л. Українки в Українському Інституті Америки, в суботу 30-го березня.

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ, Па.
ділиться сумною вісткою зі своїми членами, всією пластовою братією та громадянством, що в понеділок, 19-го лютого 1996 р. відійшов на Вічну Ватру, наш дорогий Друг, член 4 Куреня УПС „Характерники"

бл п.
пл. сен керівн.

МИКОЛА КАВКА

нар. 26-го жовтня 1912 р, у Синевідську Вижньому

ПАРАСТАС відбудеться у п'ятницю 23-го лютого 1996 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні М. Насевича при вул. Franklin & Brown у Філядельфії, Па.

Служба Божа і похорон відбудуться в суботу 24-го лютого 1996 р. о годині 11:00-ій ранку в Катедрі Непорочного Зачаття при Franklin вулиці, а відтак на цвинтарі Святої Марії на Fox Chase, Па.

Опечаленій родині складаємо глибокі співчуття.

Вічна йому пам'ять!

СТАНИЧНА СТАРШИНА ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ у ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

Ділимося болючою вісткою з рідними, друзями і знайомими та з всією українською громадою, що 7-го лютого 1996 року відійшов у вічність на 84-му році життя наш найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ і ТЕСТЬ

бл. п.
інженер

МАРІЯН ОЛЕКСАНДЕР ШАРАН

народжений в Болехові, Україна, 15-го лютого 1912 р.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися:

ПАРАСТАС — 11-го лютого 1996 р. в похоронному заведенні Михайла Насевича при 109 E. Tabor Road у Філядельфії, Па.

ЗАУПОКІЙНА СВ. ЛІТУРГІЯ — відправлена 12-го лютого у год. 10:00 ранку в катедрі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії при Франклін вулиці, а опісля тіло покійного було перевезене на цвинтар св. Діви Марії на Факс Чейс, Па.

Горем прибиті:

донька — РЕНАТА з мужем д-ром АНДРІЄМ ОЛЕАРЧИКОМ
внуки — ХРИСТИНА
— РОМАН
— АДРІЯН
ближча і дальша родина в ЗСА, Канаді й Україні, зокрема у Львові, Миколаєві та Івано-Франківському, де також 11-го лютого відправлено заупокійні Служби Божі за дорогого вуйка і кузина.

З волі Всевишнього, з вірою в життя вічне, заосмотрена св. Тайнами, відійшла від нас

бл. п.

ҐЛЬОРІЯ ІВАННА КІНАЛЬ
(ур. Баршовська)

19.04.47 — 26.01.96

улюблена дружина адвоката Гіляріона Кіналя, одинока улюблена дочка Михайла Баршовського, сестра Богдана Баршовського.

Покійна була учителькою 25 літ, а останньо координатором науки для надзвичайно здібних дітей усіх кляс шкільного дистрикту Авенворт біля Піттсбурґу.

Покійна брала участь в комітетах для підготовки Першого Епархіяльного З'їзду епархії св. Йосафата, була членкою Епархіяльного Допомогового Комітету, і учителькою літньої школи Христознавства.

Брала активну участь в українському суспільному житті Піттсбурґа, де в 1994 р.була віцепрезидентом Українського Технологічного Товариства і Скарбником хору збереження української культури.

Також була дуже активною парафіянкою української католицької церкви св. Юра в Піттсбурґу, де 29-го січня 1996 р. відправлено Парастас за померщу, при якому служили 4 католицьких і 2 православних священиків.

Похоронну Службу Божу в дні 30-го січня відслужили три духовні отці.

муж — ГІЛЯРІОН КІНАЛ

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Василь Іванчук — першун турніру

Закінчився великий шаховий турнір, що пройшов у Вейк-он-Зее в Голляндії. Як ми вже згадували раніше, в цьому турнірі взяли участь кращі шахісти світу і між ними репрезентант України Василь Іванчук. Згідно з вислідами, він здобув усіх 9 точок і цим самим першенство турніру та фінансову нагороду в сумі 15,000 ґульденів, тобто 10,000 долярів.

В останній рунді, що була для В. Іванчука вирішальною, він переміг Веселина Топалова з Болгарії. В цьому турнірі змагалися визначні шахісти, як В. Ананд з Індії, А. Дреєв і С. Тиваков з Росії, М. Адамс з Англії, Б. Гельфанд з Білорусі, А. Широв з Еспанії, Л. ван Велі і Й. Пікетон з Голляндії та ін.

Вячеслав Загороднюк — чемпіон Европи

Наприкінці січня ц. р. в столиці Болгарії, Софії, пройшли змагання фіґуристів за чемпіонат Европи. Як звичайно, змагання проходили в групах жіночій й чоловічій за індивідуальні першенства, як теж мішаних пар.

Згідно з рішенням суддів, звання чемпіонів в індивідуальних змаганнях здобули в жіночій групі — Ірина Слуцька з Росії, в групі чоловіків — Вячеслав Загороднюк, який подолав сильних конкурентів з Росії — Ігоря Пашкевича та Іллю Кулика.

Між танцювальними дуетами золоті нагороди здобули олімпійські чемпіони — Оксана Грищук і Євген Платов, обоє роджені і початково вишколені в Одесі, але чомусь репрезентують Росію. Бронзові нагороди здобув дует з України — Єлена Романова і Ігор Ярошенко.

Сергій Бубка переміг в іграх Мелроз

Сергій Бубка, який має на своєму конті 35 перемог з світовими рекордами (17 на відкритих стадіонах і 18 в закритих залях) в скоку з жердиною, був учасником кількох змагань, так зв. „Мелроз", що їх спонзорує Хемічний Банк в Медісон Сквер Ґарден, але не зміг осягнути помітної перемоги. Щойно в цьогорічних змаганнях, що відбулися 2-го лютого, 32-річний український майстер скоку з жердиною вийшов переможцем, встановивши в цих змаганнях рекорд — 19-4 1/2 фітів. Головними конкурентами Бубки були Максим Тарасов, Ігор Траденков з Росії та Джін Ґаліфіоне з Франції. Жодному з цих змагунів не вдалося зрівнятися з прославленим в спортовому світі українським легкоатлетом.

Київське „Динамо" взяло участь у турнірі „Співдружности"

Після кількарічних намагань, російським футбольним чиновникам врешті вдалося заманути київське „Динамо" до цьогорічної участи в так званому турнірі „Співдружности", який саме проходить в Москві. Як і в інших ділянках, Росія вперто змагає до того, щоб якимось чином загнати до одного „котьолка" футбольні клюби колишніх „республік" і таким чином втримати свою домінацію. Для цього вони придумують різні, на перший погляд безневинні і навіть „дружні" ходи, до яких і належить згаданий вище турнір. Дивно, одначе, що на ці імперіяльні гачки дають себе ловити футбольні клюби нових держав і особливо київське „Динамо".

Їхати до Москви, яка не тільки шкодить відродженню українського футболу, але і постійно викрадає найкращі українські футбольні таланти, — це безглуздя. Адже Федерації футболу України і проводові футбольного клюбу „Динамо" напевно відомо, що крім великої шкоди для українського футболу, участь в цій московській показусі нічого доброго не принесе. Треба з певністю сподіватися, що ці оглядини футболістів з колишніх кольоній закінчаться запрошеннями найкращих талантів, які помандрують до московських клюбів, стануть росіянами і потраплять до збірної Росії.

У висліді цих російських махінацій, Росія в загальному світовому рейтинґу вже вийшла на 5-те місце (недавно займала 26-те) в цей час, як Україна скотилася аж на 69-те місце. Очевидно, збірна Росії вийшла на цю престижеву позицію завдяки вихованцям українського футболу, які по переїзді в російські клюби прийняли російське громадянство і були включені до збірної.

Ось так господарять „малороси" в Футбольній Федерації України.

У згаданому вище футбольному турнірі „Співдружности" київське „Динамо" в останній зустрічі в своїй групі зазнало поразки з мінським „Динамо" — 2:3 і займало 2-ге місце з 6-ти точками.

Нові тренери збірної України

Недавно Федерація футболу ввела ще одну іновацію щодо збірної України. Після відходу з посту головного тренера національної збірної України Анатолія Конькова, який завів збірну в сліпий кут, новими тренерами були призначені Йожеф Сабо і Леонід Буряк. Це рішення зробили на підставі цього, що київське „Динамо" і одеський „Чорноморець" тепер займають 1-2 місця і є основними кандидатами на чемпіонат вищої ліґи України.

Обидва тренери запевняють, що будуть дружно співпрацювати в підготові збірної України до відбіркових ігор за чемпіонат світу, який відбудеться в 1998 році у Франції. Суперниками України у відбіркових іграх будуть Німеччина, Портуґалія, Північна Ірляндія, Албанія і Вірменія.

Покищо не виправдалися надія в Україні, що позицію головного тренера збірної України займе відомий фахівець Валерій Лобановський. Він недавно побував в Україні на відвідинах і, побачивши футбольну господарку в сумному стані, продовжить контракт зі збірною Кувейту.

О. Твардовський

Україна і Куба підписали угоду про співробітництво

В днях 9-13-го грудня 1995 року в Києві між Міністерством Молоді і Спорту України та Національним інститутом спорту, фізичного виховання і відпочинку Куби проходили переговори, які закінчилися підписанням угоди щодо співробітництва в цій ділянці. У складі делеґації Куби були перший заступник ректора Національного інституту спорту і фізичного виховання Еваристо Руїс Ґарсія і керівник відділу міжнародних зв'язків Карльос Альварес Чао. Обидва ці чиновники спорту Куби відвідали Олімпійську вишколову базу „Конча-Заспа", Київський палац спорту, Державний університет фізичного виховання і спорту, Республіканський центр спортової медицини. В Міністерстві Молоді і Спорту кубинська делеґація провела розмови з міністром, президентом НОК України і членом МОК Валерієм Борзовим та заступником міністра Миколою Костенком. Особливу увагу було звернено в справах спортових обмінів, яким, за взаємною згодою сторін, буде приділятися увага обидвох державних структур, спортових федерацій та об'єднань. Серед них спортова наука, спортова медицина, інвалідний спорт, виробництво спортового інвентаря та обладнання, обмін спортовими делеґаціями з таких видів спорту, як бокс, важка атлетика, боротьба, бейсбол, відбиванка, ґімнастика тощо.

Кубинська делеґація запросила міністра Валерія Борзова відвідати Кубу в 1996 році.

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНСоюзу

Пригадуємо, що вкладки за забезпеченеві грамоти є платні на 1-ий день місяця, а не при кінці.

Просимо своєю точною вплатою допомогти секретареві вашого Відділу на час розчислитися за збірку вкладок до Головної Канцелярії.

Головна Канцелярія УНСоюзу

ВАЖНА ІНФОРМАЦІЯ про оголошення у „Свободі" й „Українському Тижневику" (The Ukrainian Weekly)

З огляду на це, що деякі установи, підприємства чи приватні особи присилають оголошення на невідповідну адресу, буває спізнене поміщення тексту, що спричинює нарікання.

Пригадуємо, що оголошення приймає виключно АДМІНІСТРАЦІЯ ВИДАВНИЦТВА. Всю кореспонденцію і прохання про інформації просимо скеровувати до МАРІЇ ШЕПАРОВИЧ, керівника Відділу оголошень.

Адміністрація „Свободи"

Голливуд — Фльорида

Позліталися знову журавлі з північної Америки до південної Фльориди, щоби погрітися під промінням сонця, посидіти під зеленими пальмами та подивляти красу часто бурхливого моря.

Тут 23-го листопада 1995 року відбулася дуже цікава імпреза, зорганізована ОЖ ОЧСУ в Українському Культурному Центрі в Голливуді, Фльорида. Це був День Подяки-Обжинки. Заля УКЦ була заповнена присутніми з усіх частин південної Фльориди, щоби спільно подякувати Господеві за всі ласки.

Програмою свята проводила Віра Дубас. Святочну трапезу поблагословив о. диякон Михайло Добош. Дуже смачну вечерю підготовили членкині ОЖ ОЧСУ Наталя Угляр і Марія Корчмарик, при допомозі інших членкинь. Декому напевно пригадалися щасливі молоді літа, коли вони з віночками на головах зі золотої свіжої пшениці, зі серпами на плечах, співали обжинкові пісні, а їхні співи лунали по виских горах зелених лісах та широких полях.

Вечір 6-го січня 1996 року залишиться напевно в пам'яті тих, які були присутні в УКЦ на традиційному Свят-Вечорі, який підготовили членкині ОЖ ОЧСУ. На сцені була прибрана ялинка, а біля неї вифлеємська зірка і чудовий вертеп, який виконав Василь Вільчинський. Рівнож була прибрана трапеза, на якій були: ікона Божої Матері, свічники, просфора, колач, мед і кутя.

Свято відкрила голова ОЖ Іванна Пилипчак і привітала усіх присутніх. Опісля засвітила ялинку як символ привіту для українських дітей в Україні. Рівночасно по всіх столах спалахнули свічки, прибрані свіжою зеленю-смерекою.

Голова ОЖ передала ведення імпрези голові культурно-освітньої референтури Марії Шафранській. Вона в коротких словах подала значіння наших традицій Свят-Вечора і попросила о. диякона М. Добоша провести молитву і поблагословити просфору, кутю і все інше. Опісля попросила жінок подати святу вечерю.

При каві і пампушках сталася велика несподіванка для всіх. До залі прибули колядники з вертепом, їх проводив В. Вільчинський з вифлеємською зіркою, а за ним голова УКЦ Антін Угляр ніс традиційний дідух і поклав його на трапезі. Тоді залунала коляда „Бог предвічний", яку підхопили всі присутні. Це була немов духова злука з усіми рідними, які ще досі проживають по різних частинах діяспори і з тими, які не діждалися цієї щасливої вечірньої зірки. По закінченні вечері ще довгий час лунали різні колядки по цілій залі. Вечерю підготовили членкині ОЖ ОЧСУ, головно Наталя Угляр і Марія Корчмарик, при допомозі інших.

В дні 28-го січня ц.р. в УКЦ відбулася імпреза для відзначення 78-ої Річниці проголошення IV Універсалу та відновлення української державности. Святкову доповідь виголосив д-р Богдан Корчмарик. Виступав український національний хор при УКЦ під дириґентурою Богдана Кривка, а монтаж віршів підготовила Віра Скрип. Декорації сцени виконав Василь Вільчинський. Програма була вміло підібрана і всім виконавцям належиться велике признання і пдояка.

Віра Дубас

ПОДІЇ

РІЧНІ ЗБОРИ ФУНДАЦІЇ УВУ

Ню Йорк. — Фундація Українського Вільного Університету в ЗСА влаштовує загальні Річні збори Фундації УВУ, які відбудуться у суботу, 9-го березня, о год. 6-ій вечора в домівці при 136 Друга аве.

ВИСТАВА ЛЬВІВСЬКОГО ТЕАТРУ ІМ. Л. КУРБАСА В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Тут у Міллер театрі, 116-та вул. і Бродвей, у п'ятницю, 23-го лютого, відбудеться вистава Львівського театру ім. Леся Курбаса „Забава для Фавста" (за повістю Ф. Достоєвського „Злочин і покарання"). Керівник театру — Володимир Кучинський. Початок о год. 8-ій вечора. Квитки: 15 дол., для студентів і сеньйорів — 5 дол.— можна буде придбати в касі. Вистава відбудеться під патронатом Інституту ім. Гарримана і Центру театральних студій „Оскар Гаммерстайн II" при Колюмбійському університеті.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІРИНА ПЕЖАНСЬКА член УНС Відд. 472-го Т-ва „Пласт" в Чикаґо, Ілл. померла 4-го жовтня 1995 року на 90-му році життя. Нар. 1905 року в Україні. Членом УНС стала 1966 року. Залишила у смутку дочку Дарію Ярошевич з мужем Мироном, внучку Христину Шворц з мужем Майком, внука Мирона Ярошевича, д-ра Ярослава Макарушку з дружиною Марією та ближчу і дальшу родину в ЗСА і Україні. Похорон відбувся 7-го жовтня 1995 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

Стефанія Кочій, секр.

МИХАЙЛО БОГОНИК член УНС Відділів 102-го і 108-го Т-ва ім. св. Петра і Павла в Клівленді, Огайо помер 26-го жовтня 1995 року на 83-му році життя. Нар. 5-го листопада 1911 року в Люцьку, Україна. Членом УНС став 1959 року. Залишив у смутку трьох синів: Бориса, Толю і Ника та 6 внуків. Похорон відбувся на McPherson semetery in McPherson, Kansas.

Вічна Йому Пам'ять!

Микола Бобечко, секр.

МИХАЙЛО ЛЕВ член УНС Відд. 86-го Т-ва УСК в Ню Йорку помер 16-го листопада 1995 року на 74-му році життя. Нар. 1921 року в Сосниці, Україна. Членом УНС став 1976 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина д-ра Мирона з родиною, дочку Анну з родиною та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 20-го листопада 1996 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Іван Сєрант, секр.

ЙОСИФ СИС член УНС Відд. 295-го і 180-го в Акроні, Огайо, помер 28-го вересня 1995 року на 76-му році життя. Нар. 5-го травня 1919 року у Вілкіс Берри, Па. Членом УНС став 1947 року (Відд. 295) і 1972 року (Відд. 180). Залишив у смутку дружину Теофілю, сина Волтера, дочок: Софію Албрехт, , Ольгу Прінзо, Дарлен Ляґуна, Патрисю Гирт і Маріянну Вайз. Похорон відбувся 30-го вересня 1995 року на цвинтарі Святого Хреста в Акрон, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Ґеновефа Жеребняк, секр.

МИКОЛА ПАВЛІВ член УНС Відд. 57-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Коговс, Н.Й. помер 14-го грудня 1995 року на 80-му році життя. Нар. 1915 року в Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Ольгу і дочку Анну та родину в Канаді і в Україні. Похорон відбувся 18-го грудня 1995 року на цвинтарі свв. Петра і Павла у Вотерфорд , Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Савків, секр.

ПАРАСКЕВІЯ КУЧМА член УНС Відд. 361-го Т-ва „Дністер" в Ню Йорку, Н.Й. померла 5-го грудня 1995 року на 91-му році життя. Нар. 1904 року в Підгайцях, Україна. Членом УНС стала 1950 року. Залишила у смутку сестру Корнелію Кучму. Похорон відбувся 9-го грудня 1995 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Ольга Літепло, секр.

ІЛЛЯ СТУС член УНС Відд. 458-го Т-ва ім. Симона Петлюри в Гамільтоні, Канада помер 22-го листопада 1995 року на 92-му році життя. Нар. 1903 року в селі Соходолі, пов. Гусятин, Україна. Членом УНС став 1996 року. Залишив у смутку Марію Головату з чоловіком, чотирьох внуків і чотирьох правнуків. Похорон відбувся 25-го вересня 1995 року на цвинтарі Вудленд в Кіченер, Онтаріо, Канада.

Вічна Йому Пам'ять!

П. Тимків, секр.

МАРІЯ БАРЧАК з дому Фіґун член УНС Відд. 173-го Т-ва ім. св. Володимира у Вілмінґтоні, Деп. померла 15-го грудня 1995 року на 83-му році життя. Нар. 1912 року у Вілмінґтоні, Дел. Членом УНС стала 1930 року. Залишила у смутку мужа Івана і сина Івана, мол. Похорон відбувся 18-го грудня 1995 року на католицькому катедральному цвинтарі у Вілмінґтоні, Дел.

Вічна Їй Пам'ять!

Петро Щерба, секр.

ІРЕНА ЧІТА член УНС Відд. 494-го в Дафін, Ман. Канада померла 14-го вересня 1995 року на 57-му році життя. Нар. 2-го березня 1938 р. в Ґілберт Плейнс, Манітоба. Залишила у смутку чоловіка Лоренса Чіту і брата Петра Кокольського. Похорон відбувся 18-го вересня 1995 року на Dauphin Riverside Cemeteri in Dauphin, Manitoba, Canada.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

СОФІЯ КАЛИНОВСЬКА член УНС Відд. 367-го Т-ва „Запорозька Січ" в Рочестері, Н. Й. померла 26-го жовтня 1995 року на 92-му році життя. Нар. 1903 року в Україні. Членом УНС стала 1957 року. Залишила у смутку дочку Галину Білик з чоловіком Романом, внука Олександра з дружиною Христиною та дітьми Адріяном і Стефаном, внучку Тамару Стаффорд з чоловіком Патриком та дітьми Яремою, Катею та Александрою, родину в Україні. Похорон відбувся 28-го жовтня 1995 року на цвинтарі Святого Гробу в Рочестері, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Христина Дроба, секр.

МАРІЯ ПЕТРИН член УНС Відд. 282-го Т-ва ім. „Непорочного Зачаття" у Вилкіс Беррі, Па. померла 10-го жовтня 1995 року на 79-му році життя. Нар. 19-го серпня 1915 року у Вилкіс Берру, Па. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку дочок Ірену Борис, Марію Анну Ганшерей, Барбару Гесерон, 5 внуків і одного правнука. Похорон відбувся на кат. цвинтарі св. Марії в Даллас, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Марія Боловська, секр.

ОЛЕКСА КІТ член УНС Відд. 385-го Т-ва „Запорозька Січ" в Міннеаполісі, Мінн. помер 14-го червня 1995 року на 76-му році життя. Нар. в Сільці, пов. Підгайці, Україна. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку дочку Патрицію Бреді, брата Гриця з родиною в Міннеаполіс і двох братів з родинами в Україні, також дальшу родину в ЗСА і в Україні. Похорон відбувся 17-го червня 1995 року на цвинтарі Ґлен Гевен Меморіял Ґарден в Кристал, Мінн.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Крамарчук, секр.

СТЕЛЛА ЧОВНИК член УНС Відд. 94-го Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича в Гемтремку, Миш. померла 11-го листопада 1995 року на 74-му році життя. Нар. 25-го березня 1921 року в Манітобі, Канада. Членом УНС стала 1933 року. Залишила у смутку мужа Йосифа, дочок Лесю Ковальську, Стеллу Ольгу Гетковську і Анну Мархам. Похорон відбувся 14-го листопада 1995 року на цвинтарі Воскресіння у Воррен, Миш.,

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

НЕСТОР САБАДАШКА член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаґо, Ілл. Помер на 74-му році життя. Нар. 1921 року на Україні. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину Евгенію та сина і дочку з родинами. Похорон відбувся 20-го листопада 1995 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Мирон Лущак, секр.

ЛОРА ЕРІКСОН член УНС Відд. 372-го в Плейнфілд, Н.Дж. померла 5-го листопада 1995 року на 41-му році життя. Нар. 7-го лютого 1954 року в Нюарку, Н.Дж. Членом УНС стала 1965 року. Залишила у смутку мужа Давида, дочок Елізабет Еріксон, маму Джан Янчишин і сестру Джастін Бурн. Похорон відбувся 11-го листопада 1995 року в Плесентвілл, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

МИХАЙЛО СМОЧИЛО член УНС Відд. 383-го Т-ва ім. свв. Петра і Павла в Бриджпорті, Па. помер 9-го грудня 1995 року на 69-му році життя. Нар. 1926 року в селі Олесин, Бережани, Україна. Членом УНС став 1950 року. Залишив у смутку дружину, сина, дочку і двох внуків. Похорон відбувся 12-го грудня 1995 року на цвинтарі свв. Петра і Павла в Кінґ оф Прашіа, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Йосиф Хома, секр.

КАТЕРИНА ГРИЦАК член УНС Відд. 130-го в Ню Йорку, Н.Й. померла 6-го грудня 1995 року на 85-му році життя. Нар. 1910 року в Україні. Членом УНС стала 1948 року. Залишила у смутку кузинку Еву Паньков. Похорон відбувся 12-го грудня 1995 року на цвинтарі Сайприс Гіллс, Бруклин, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Юрій Юрків, секр.

ВАСИЛЬ СТАШКІВ член УНС Відд. 180-го Т-ва ім. Івана Франка в Акрон, Огайо. помер 28-го листопада 1995 року на 79-му році життя. Нар. 25-го вересня 1916 року в Ледвуд, Міссурі. Членом УНС став 1935 року. Залишив у смутку дружину Ольгу. Похорон відбувся на цвинтарі Святого Хреста в Акрон, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Ґеновефа Жеребняк, секр.